

سرشناسه: صانم کاشانی، سید علی اصغر، ۱۳۳۱ -
عنوان و نام پدیدآور: خدا کند که بیایی / شاعر سید علی اصغر صانم کاشانی.
مشخصات نشر: کاشانی، مرسل، ۱۳۸۹.
مشخصات ظاهری: ۱۴۴ ص. ۱۴/۵ × ۱۴/۵ س.م.
شابک: 978-964-972-162-0
وضعیت فهرست نویسی: فیا
موضوع: محمدين حسن (عج)، امام دوازدهم، ۲۵۵ ق. - - شعر
موضوع: شعر فارسی - - قرن ۱۴
موضوع: شعر مذهبی - - قرن ۱۴
ردبندی کنگره: ۱۳۸۸ ع۲ ۹۲۹ / PIR ۸۱۳۱ /
رده بندی دیویی: ۸۶۱/۶۲
شماره کتابشناسی ملی: ۱۹۷۱۵۰۳

انتشارات مرسل

ناشر برگزیده

میهمانین نمایشگاه بین المللی کتاب تهران

www.morsalpub.com

- خدا کند که بیایی
- شاعر: سید علی اصغر صانم کاشانی
- به کوشش: مریم السادات صانم کاشانی
- چاپ اول / ۱۳۸۹ / ۲۰۰۰ نسخه
- لیئوگرافی: آفتاب
- چاپخانه: نهضت
- شابک: ۰ - ۹۷۲-۹۶۴-۹۷۸
- حق چاپ محفوظ است.
- قیمت: ۳۰۰۰ تومان

هکارتان تولید این اثر: حروفچینی: مریم السادات صانم کاشانی / صفحه آرایی و امور فنی متن: زهرا معمار / بازخوانی متن: خانم سحی / پیگیری فیا: مهری مسگری نیاسر / طرح جلد: مصطفی توفیقی / پیگیری چاپ: قاسم کریم

خدا کند که بیایی

مجموعه غزل‌های مهدوی (عج)

شاعر:

سید علی اصغر صائم کاشانی

بامقدمه:

استاد دکتر محمد رضا سنگری

عنوان	فهرست مطالب	صفحه
مقدمه استاد دکتر محمد رضا سنگری	۹	۹
خورشید قائم	۱۵	۱۵
هنوز منتظرت ...	۱۷	۱۷
توفان انتظار	۱۹	۱۹
بی تو	۲۱	۲۱
کرشمه های انتظار	۲۳	۲۳
چشم به راه	۲۵	۲۵
ماه جمکران	۲۷	۲۷
شورِ انتظار	۲۹	۲۹
آبی دریا	۳۰	۳۰
جمکران چشم او	۳۲	۳۲
کجا پا می گذاری	۳۴	۳۴
غروب آدینه	۳۶	۳۶
کوکب‌ی ناز	۳۸	۳۸
شعر انتظار	۴۰	۴۰

۴۲	وصل دلبر
۴۳	چشمه‌ی خورشید
۴۵	خدا کند که بیایی
۴۷	زود بیا
۴۹	باز آ
۵۱	نگاه شوق
۵۳	امام گل سرخ
۵۵	آفتاب نگاه
۵۷	پاکی! زلالی!
۵۹	همراه با سپیده
۶۱	ترانه‌ی شکوفه
۶۳	چکامه‌ی فریاد
۶۵	فروغ آرزو
۶۷	کوچه‌ی باران
۶۹	آید ز بی‌کران‌ها
۷۰	امام عشق
۷۲	غزالِ غزل
۷۴	همپای نسیم
۷۵	میلاد باران
۷۶	پیاله‌ی صبح
۷۷	گل انتظار

آخرین ستاره	۷۸
کوکب نور	۸۰
آیت شکوفایی	۸۳
آید نوای کاروان	۸۵
بوسه‌های باران	۸۷
شاه غزالان	۸۹
ساغر بهاره	۹۱
چراغِ مهربانی‌ها	۹۳
نگاه مهر	۹۵
جانانه تویی	۹۷
سیلستانِ اشک	۹۹
نرگس ناز	۱۰۱
سرو نازان	۱۰۳
جلوه‌گاه یار	۱۰۵
قرار دل	۱۰۷
یاری که مرا آید	۱۰۹
همدم گل‌ها	۱۱۱
انتظار	۱۱۳
آری می‌آیی	۱۱۵
خورشید از مشرقِ انگشتان تو	۱۱۸
قنوت اشک	۱۲۰

۱۲۲	 ساحل تبسم
۱۲۴	 شانه‌ی تاریخ
۱۲۸	 جمعه‌ی نور
۱۲۹	 دل رباعی
۱۳۰	 ترانه‌ی بهار
۱۳۱	 پیمانه‌ی آفتاب
۱۳۲	 می ترانه
۱۳۳	 شررپوش
۱۳۴	 غزالک غزل
۱۳۵	 با آمدنت ...
۱۳۶	 فصل عبور
۱۳۷	 فصل ترانه
۱۳۸	 بدون یار
۱۳۹	 سرود باران
۱۴۰	 کعبه‌ی احساس
۱۴۱	 کعبه‌ی یار
۱۴۲	 مشرق نور
۱۴۳	 دل غم پناه

بسمه تعالی

مقدمه استاد اندیشمند دانشگاه

دکتر محمدرضا سنگری

شعر موعود یا شعر مهدوی یکی از شاخه‌های بارور و گشتن بر درخت شعر آیینی است. با درنگی در پیشینه‌ی این گونه سرودن، حدود یک هزار، سابقه‌ی درخشان در ادبیات پارسی برای آن می‌توان رقم زد. همپای طرح نام مهدی (عج)، همواره از آخرالزمان، فتنه‌ی دجال، رسیدن به بهشت موعود عدالت و امنیت سخن به میان آمده است.

نخستین بار در سروده‌های عنصری بلخی (۳۳۱ق) و پس از آن در سروده‌های ابوالفرج رونی، خاقانی، نظامی گنجوی، عطار نیشابوری، سنایی، مولانا، سعدی، حافظ و به وفور در شعر شاعران دوره‌ی صفوی،

بازگشت، بیداری و به ویژه در شعر امروز سروده‌های ضمنی یا مستقل
درباره‌ی موعود و ظهور مطرح شده است.

با وقوع انقلاب مقدس اسلامی و تثبیت و تعمیق فرهنگ شیعی،
موضوع مهدویت، انتظار، ظهور و پیوستارهای آن، چنان فضای شعر و
ادبیات را تحت تأثیر قرار داد که بی‌هیچ تردید حجم سروده‌ها در این زمینه
بیش از دیگر سروده‌ها - تقریباً هم‌شأن و هم‌شانه‌ی عاشورا سروده‌ها -
جلوه و چهره نمود.

در این گونه سروده‌ها چند محور را می‌توان یافت:

۱- انتظار و بی‌تابی و شوق رؤیت و ظهور مهدی (عج)

۲- شکوه و اعتراض به بیداد و ظلم حاکم بر جهان

۳- پیوند میان عاشورا، شهادت و شهیدان با ظهور

۴- ترسیم مسئولیت و تعهد منتظران در عصر غیبت

۵- شناساندن سیمای مهدی موعود (عج)

۶- تبیین و تحلیل حقیقت انتظار

خوشبختانه نه تنها سروده‌های ارجمند و زیبا و بدیع که چاپ مجموعه‌های ویژه در این زمینه از پدیده‌ها و جریان‌های شعری شاخص و بارز روزگار ماست.

استاد سید علی اصغر صائم کاشانی - شاعر نام‌آشنای دیار محتشم و سهراب - که به گواه دفترهای چندگانه‌ی شعری، تکیه‌گاه عمده‌ی سروده‌هایش ترسیم و توصیف فضائل و عظمت خاندان خدا و پیشوایان بزرگ دین و آیین است، این مجموعه‌ی مستقل را با عنوان «خدا کند که بیایی» به ساحت حضرت موعود تقدیم داشته است. سروده‌های این مجموعه از حسی پویا، تازه، شعورآمیز و شورانگیز برخوردارند؛ حتی در مقایسه با بسیار سروده‌های این استاد شعر و ادب، به قول حافظ «آن»

دیگری دارند.

بر اوج عشق، ببین موج‌های بالَم را
گرفت کولی افسانه، خوب فالَم را
مگر خیال تو بر خاطرَم، سری بزند
غریبه نیست دلت عشق بی‌مثالَم را ...
هنوز منتظرت باشم و بریزم اشک!

بده عزیزِ دلم پاسخ سؤالَم را

زبان نرم، حس سیال و زلال، عاطفه‌ی سرشار و صمیمیت شاعرانه در
سروده‌های این دفتر تموج و جریان دارد؛ حسی که با یک بار خواندن
سیرایتان نمی‌کند:

بیا که عاطفه معنا نمی‌شود بی‌تو
و گوهری است که پیدا نمی‌شود بی‌تو

دگر به روی کسی بوستان نمی‌خندد
و غنچه‌های طرب و امنی شود بی‌تو
نشسته است غباری به روی آینه‌ها
که با هزار دعا، پا نمی‌شود بی‌تو...

مجموعه‌ی «خدا کند که بیایی»، تلفیق و ترکیبی است از غزل‌ها،
نوسروده‌ها و رباعی‌ها که غزل - قالب غالب و مورد اقبال شاعر -
اصلی‌ترین چتری است که بر سر دفتر گشوده شده است.

برای استاد عزیز و فرهیخته، صائم کاشانی سلامت، توفیق افزون‌تر
و جوشش هماده‌ی شعر آرزومندیم تا باز هم مجموعه‌هایی از این دست را
در حوزه‌ی شعر آیینی فراهم آورد.

هم صدا با او می‌خوانیم:
موجیم ز خویشتن بریدیم بیا

جانیم ولی به لب رسیدیم بیا
شمعیم نیامدی شررپوش شدیم
اشکیم ز چشم دل چکیدیم بیا

دکتر محمدرضا سنگری

تهران - ۱۳۸۸/۱۰/۲۲